ఇకనైనా చావాలి

కేశవరెడ్డి హంద్రాళ

అనువాదంః చందకచర్ల రమేశ బాబు

గుహాంతరాళాలనుండి ఏదో జంతువు అరచినట్లయ్యి, ప్రొఫెసర్ ఋగ్వేదిగారికి మెలకువ వచ్చినప్పుడు రాత్రి ఒకటిన్నర అయ్యుండింది. మంచం ప్రక్కనే ఉన్న సోఫా పైన ఉంచిన ఫోన్ రింగవుతూ కనిపించింది. నిద్ర మత్తులో ఏదో జంతువు అరుపులా వినిపించిన శబ్దం తన ఫోన్ దని తెలుసుకున్న ఋగ్వేది నెమ్మదించారు. ఋగ్వేది గారు సాధారణంగా పడుకునేటప్పటికి రాత్రి ఒంటి గంటే అవుతుంది. ఆరు సంవత్సరాల క్రితం రిటైరైన ఋగ్వేదిగారు పెద్ద ఇంట్లో ఒక్కరే ఉంటారు. ఇంకేం రిటైర్ అవుతారు అనే సంవత్సరంలో ఆయన భార్యను పోగొట్టుకున్నారు. పిల్లలిద్దరూ అమెరికాలో సెట్లయ్యారు. పెద్దవాడు డాక్టర్. చిన్నవాడు సాఫ్ట్వేర్ ఇంజనియర్. ఇద్దరికీ ఇద్దరేసి పిల్లలు. వాళ్ళు అమెరికన్ సిటిజన్స్. ఋగ్వేది పెద్దవాడి భార్య పంజాబి రెండో అబ్బాయి భార్య పఠాన్. కాబట్టి ఇద్దరి భార్యలూ అందంలో అమెరికావాళ్ళను తలదన్నేలా ఉంటారు. వారు మాట్లాడే ఇంగ్లీష్ భాష కూడా అంతే. వారి మాటలు వింటే వారిని భారతీయులు అని అనుకోవడం కష్టమే. ఆ ఇద్దరూ కూడా మంచి కంపెనీలలో పని చేస్తూ ఉండడం వలన పిల్లలిద్దరూ ఇల్లు, కారు, బ్యాంక్ బ్యాలన్స్ వాటితో ' వెల్ టు డు' లిస్ట్ లో ఉన్నారు. ఋగ్వేదిగారి అర్థిక పరిస్థితి కూడా బాగానే ఉంది. సొంత ఇల్లు, కారు, వచ్చే పెన్షన్, డిపాజిట్ల పైన వచ్చే వడ్డీలు కలిపి నెల నెలా ఒక లక్షకు పైగానే ఆదాయం వస్తుంది.

ఆరు నెలల క్రితం ఫోన్ చేసినప్పుడు పెద్ద అబ్బాయి " ఏమన్నా డబ్బులు అవసరమా నాన్నా?" అని అడిగితే, పక్కనే ఉన్న కోడలు " ఉన్నది ఆయనొక్కరే. లక్షకు పైగా డబ్బు వస్తుంది. ఎంత విచ్చలవిడిగా ఖర్చు పెట్టినా మాక్సిమమ్ నలభై వేలు దాటదు. ఇండియా చీప్ కదా. ఊరకే ఎందుకు డాలర్లు వేస్ట్ చేస్తారు? ఎక్కువ అనిపిస్తే నాకివ్వండి. ఏదైనా మంచి కంపెనీలో షేర్లు కొంటాను.పిల్లలకైనా వస్తుంది" అన్నది వినిపించింది. ఋగ్వేది గారు "

నాకెందుకు డబ్బులు! నాకొచ్చేదే చాలా ఉంది. అమెరికాలో చాలా కాస్ట్లీ కదా! నువ్వే వాడుకో " అంటూ సమాధాన పరచారు.

ఆయన రాత్రి రెండు గంటలకు పడుకుని పొద్దున ఎనిమిది గంటలకు నింపాదిగా లేచి థ్రెడ్ మిల్ పైన ఒక గంట సేపు వ్యాయామం చేసి, ఎప్పుడైనా తనే టిపిన్ చేసుకోవడం, లేదా దగ్గరి హోటల్ కెళ్ళి టిఫిన్, కాఫీ ముగిస్తారు. సాయంత్రం ఐదు నుండి ఏడు దాకా మంచి కునుకు తీస్తారు. మిగిలిన సమయమంతా అక్కడ ఇక్కడ తిరుగుతూ, టీవీ చూస్తూ కాలక్షేపం చేస్తారు.

ఫోన్ తీసి హలో అన్నారు. " పెట్టేయ్ నాన్నా ! విడియో కాల్ చేస్తాను" అని కొడుకు ఫోన్ కట్ చేసి విడియో కాల్ చేశాడు. బహుశా క్లినిక్ నుండే అయ్యుంటుంది. ఇంట్లోనే పెద్ద క్లినిక్ పెట్టుకోవడమే కాకుండా ఐదారు నర్సింగ్ హోంలకు విసిటింగ్ డాక్టర్ గా కూడా వెళ్తూ మంచి పేరు సంపాదించుకున్నాడు.

"ఏంటి నాన్నా ! ఇంత తొందరగా పడుకోవడం? ఒంట్లో బావుందా ? అదేంటి మొహం అలా డల్ గా ఉంది. ఏమైనా అనీజిగా అన్పిస్తోందా? ఏం తిన్నావ్? డాక్టర్ విక్రం కు చెప్పనా? చూసి వెళ్తాడు. ఇల్లు ఎవరికైనా అద్దెకిచ్చేసి ఇక్కడికి వచ్చేయమంటే వినవు. ఇక్కడ చూడు. ఇండియన్ పేరెంట్స్ అందరూ కలిసి ఒక సంఘం పెట్టుకుని ఎంత హ్యాపీగా ఉంటారో తెలుసా ! అందులో సగం మంది సీనియర్ సిటిజన్సే. యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్స్ కి ఇక్కడ మంచి రెస్పెక్ట్ తెల్సా...." అంటూ ఏకధాటిగా మాట్లాడాడు.

కొడుకు ప్రశ్నలకు ఏం జవాబు చెప్పాలో అర్థం కాని ఋగ్వేదిగారు కొద్దిగా తికమక పడ్డారు. వెంటనే సర్దుకుని "అలాంటిదేమీ లేదురా చక్రపాణీ ! ఏదో చదువుకుంటూంటే నిద్ర పట్టింది. నిద్రనుండి లేచిన మనిషి మొహం డల్ గా ఉండడం కామన్ కదా ! నువ్వేం డాక్టరువో అర్థం కాదు నాకు. ఈ రోజు క్లబ్ లో ఓ అరగంట ఎక్కువే స్విమ్మింగ్ చేశాను తెల్సా " అంటూ అబద్ధం ఆడారు.

కానీ ఈ రోజు ఆయన ముఖం అలా ఉండడానికి వేరే కారణం ఉంది.

" ప్లీజ్ టేక్ కేర్ నాన్నా ! రెండు నెలల్లో అక్కడికి వస్తాం కదా. అప్పుడు డిసైడ్ చేద్దాం " అంటూ ఫోన్ కట్ చేశాడు కొడుకు.

ఋగ్వేదిగారు వేణ్ణీళ్ళు అరగ్లాసు తాగి, బాత్రూం కు వెళ్ళొచ్చి ఇంకేం పడుకోవాలి, మళ్ళీ ఫోన్ మ్రోగింది: వాట్సాప్ కాల్: రెండో కొడుకు చక్రవర్తి చేస్తున్నాడు. ఋగ్వేది చూసినప్పుడు చక్రవర్తి తెరపై కనిపించి " అన్నయ్య ఫోన్ చేస్తున్నాడు. నాకూ కంగారు కలిగింది. దేనికీ టెన్షన్ పడద్దు నాన్నా ! ఇక్కడికొచ్చేస్తావేమో చూడు. ఎనిమిది రోజుల్లో అంతా అరేంజ్ చేద్దాం. అన్నయ్య ఇంట్లో ఒక వారం, మా ఇంట్లో మరో వారం గడిపినా చాలు " అన్నాడు.

ఋగ్వేదిగారు కాస్త కోపంగానే “ నాకంటే మీ ఇద్దరికీ టెన్షన్ ఎక్కువగా ఉన్నట్టనిపిస్తోంది. నాకు వర్రీ అవడానికేముంది చెప్పు ! ఇక్కడ నా మట్టుకు నేను హాయిగా ఉన్నాను. ఇక ఆ పరదేశానికి వచ్చి మీలాగ పరదేశిని కమ్మంటావా ఏమిటి ! యూ బోత్ డోంట్ వర్రి అబౌట్ మి “ అన్నారు.

“ నీకు ఎవరు చెప్పాలి నాన్నా! ఫొపెసర్లు అంతే. వాళ్ళు చెప్పిందే జరగాలి. ఇక్కడ కూడా కొంతమంది ప్రొఫెసర్లను చూశాను కదా. ఇగో ఎక్కువ. ఎనివే టేక్ కేర్ నాన్నా! బాయ్” అంటూ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

అన్నట్టు చక్రపాణి, చక్రవర్తి ఇద్దరూ కవలలు. ఐదు నిమిషాలు ముందుగా పుట్టి చక్రపాణి అన్నయ్యయ్యాడు. చక్రవర్తి తమ్ముడయ్యాడు. సాధారణంగా అందరు కవలల్లో ఉన్నట్టుగా వీరిద్దరికీ కూడా ఒకే రకమైన బుద్ధి కుశలత, మంచి గుణాలు ఉన్నాయి. ఋగ్వేదిగారు ఇద్దరినీ మంచి క్రమశిక్షణతోనే పెంచారు.

ఆయన ఫోన్ సోఫా పైన పెడుతూ, సోఫా పక్కనున్న భార్య ఫోటో వైపు చూస్తే ఆమె కిసక్కుమని నవ్వినట్టనిపించింది. ఆయన మళ్ళీ ఆమె ఫోటోను నిశితంగా చూశారు. అనేక సంవత్సరాల పాటు టైం టైంకు ఆయనకు రుచికరమైన టిఫిన్లు, వంట చేస్తూ, చెప్పిన మాట జవదాటని ఆమె ఏ రకమైన ముందు సూచన ఇవ్వకుండా హృదయాఘాతంతో చనిపోయినప్పుడు పిల్లలిద్దరూ అమెరికాలో ఉన్నారు. ఫోన్ చేసి చెప్పినప్పుడు అమెరికా నుండి బయలుదేరి రావడానికి కనీసం నాలుగు రోజులైనా పడుతుందనీ, బాడీని ఏదైనా ఆస్పత్రిలో ఉంచమని అన్నారు.

వాస్తవ వాదియైన ఋగ్వేదిగారు, “ చూడండి బాబులూ! బాడీని ఆస్పత్రిలో ఉంచి తినడం, నిద్రపోవడం నా చాత కాదు. కావాలంటే అమ్మను విడియో కాల్ లో చూసుకోండి. దినాలకు రండి “ అంటూ ఫోన్ వాట్సాప్ విడియో కాల్ చేసి ఆమెను చూపించారు.

ఇద్దరూ అబ్బాయిలు తమ సంసార సమేతంగా కన్నీరు కార్చారు. తరువాత ఇద్దరూ తమ సంసారాలతో దినాలకు వచ్చి ఒక వారం పాటు ఉన్నారు. ప్రైమరి చదువుతున్న పెద్దాడి కొడుకు “ తాతా ! నాన్నమ్మ చనిపోయినరోజు నాకు ఫైనల్ ఎక్జాం జరుగుతూ ఉండింది. మూడు రోజుల క్రితమే ముగిసింది. అందుకే రాలేదు “ అంటూ చెప్పి, అందరినీ ఇరుకున పెట్టాడు.

ఋగ్వేదిగారే “ సర్లే ఫర్లేదు. ఇప్పుడు జరిగే నష్టాల కంటే ముందు ముందు కలిగే లాభాలే మనుషులకు ముఖ్యం ఇప్పుడు. దె హ్యావ్ డన్ అ గుడ్ జాబ్” అంటూ సర్దారు. ఇవన్నీ తెలిసిన ఫోటోలోని తన భార్య నవ్వినట్టనిపించి తామూ నవ్వేశారు.

ప్రియమైన పాఠక మహాశయా, మన జీవితంలో ఇలాంటి సన్నివేశాన్నిఅనుభవిస్తున్న వారు మన ప్రొఫెసర్ ఋగ్వేదిగారి మాదిరిగా ప్రపంచంలో లక్షలకొలదీ ఉన్నారు. అలాంటివారిలో మీరు కూడా ఒక్కరు కావచ్చు. నేనూ ఉండొచ్చు. అలా చూస్తే ఋగ్వేదిగారు అంత కలిగిన కుటుంబంలో జన్మించిన వారేమీ కాదు. ఆయన తండ్రి

కొబ్బరికాయల కొట్లో లెక్కలు రాసే గుమాస్తాగా ఉండేవారు. కాబట్టి ప్రైమరి స్కూలు చదవడం అయిపోగానే, ఈయన తల్లి ఎంత పోరినా వినకుండా ఇతనిని ఒక మఠంలో వేశారు. అక్కడ తెల్లవారు జామున నాలుగు గంటలకే లేచి, చన్నీళ్ళ స్నానం చేసి సంస్కృత శ్లోకాలు చదవాల్సి ఉండేది. ప్రారంభంలో ఋగ్వేదికి ఎంత కష్టంగా ఉండేదంటే అక్కడ చేరిన ఒక వారంలోనే నదిలో దూకి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని మూడు సార్లు అనుకుని, ఎందుకో చాలా భయం వేసి మానుకున్నాడు. పది పదిహేను రోజుల తరువాత శరీరం, మనసు రెండూ చాలా తేలికయి అక్కడి పనులకు అలవాటు పడ్డాయి. మఠంలో చదువుతో పాటు ఆటలు, సాంస్కృతిక కలాపాలన్నింటిలోను ఋగ్వేది ప్రథముడుగా ఉండడం వలన స్వామీజీ ప్రీతి, విశ్వాస పాత్రుడయ్యాడు. దాంతో ఎంతవరకూ చదివితే అంతవరకూ మఠంవారే ఆ ఖర్చును భరించడానికి తీర్మానించారు. ఫైనల్ ఇయర్ ఎంఎస్సిలో ఉండగా తల్లి ఆస్తమాతో పోయింది. తండ్రి మరొక్కరిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. దాంతర్వాత ఋగ్వేది ఆ ఇంటికి వెళ్ళలేదు. ఎంఎస్సి కెమిస్ట్రీలో గోల్డ్ మెడల్ సంపాదించిన ఋగ్వేదికి మఠంయొక్క స్వామీజీ శిఫారసుతో యూనివర్సిటీలో అధ్యాపక ఉద్యోగం దొరికింది. ఏక వచన ఋగ్వేది బహువచన ఋగ్వేదిగారుగా మారారు. ఉద్యోగంలో చేరిన రెండు నెలలలోనే మఠం స్వామీజీ నిర్యాణం చెందారు. ఆరోజు అక్కడికి వెళ్ళి కన్నీళ్ళు కార్చి వచ్చిన ఋగ్వేది మళ్ళీ మఠం గడప తొక్కలేదు. తరువాత పిహెచ్ డి చేసి తన వృత్తిలో పేరు గడించారు. పెళ్ళి చేసుకుని ఇద్దరు అబ్బాయిల తండ్రయి, వాళ్ళు కూడా బాగా చదువుకుని జీవితంలో సెటిల్ అయ్యారు. ఈ అన్ని సంఘటనలూ ఇటీవల జరిగినట్టు అనిపించసాగింది ఆయనకు.

ప్రస్తుతానికి ఆర్థికంగా కానీ, సామాజికంగా కానీ ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్న ఋగ్వేదిగారికి తనకు తెలియకుండానే ఏదో బలమైన కొరత సతాయిస్తున్నట్టు అనిపించసాగింది. అలా అనిపించినప్పుడల్లా ఆయన యూనివర్సిటిలోని సైకాలజి డిపార్ట్ మెంట్ లో తనతో పాటు చాలా సంవత్సరాలు పని చేసిన ప్రొఫెసర్ నాగరాజ మూర్తిగారి వద్దకు వెళ్ళేవారు. నాగరాజమూర్తిగారు రిటైర్ అయిన తరువాత కాలక్షేపానికని ఒక కౌన్సెలింగ్ సెంటర్ పెట్టుకుని బాగానే సంపాదిస్తున్నారు. రోజుకు నలుగురికి మాత్రమే అపాయింట్ మెంట్ ఇచ్చే నాగరాజ మూర్తిగారు ఒక్కొక్క కౌన్సెలింగ్ కు రెండున్నర వేలు ఛార్జ్ చేస్తారు.

ఈ రెండు సంవత్సరాల క్రితం మొదటి సారి నాగరాజ మూర్తిని కలవడానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన తీరికగానే కనిపించారు. ఋగ్వేదిగారిని చూసి చాలా సంతోషించడమే కాకుండా ఆయన చాలా సంవత్సరాలనుండి మెంబర్ గా ఉన్న మల్లేశ్వరం క్లబ్ కు తీసుకెళ్ళారు. ఒక పిక్చర్ డ్రాట్ బీరుతో పాటు వెజిటబల్ వడ, ఫిష్ ఫ్రై చెప్పారు.

ఒక గ్లాసు బీరు తాగిన ఋగ్వేదిగారు " మూర్తీ! ఒక విషయం చెప్పితే నీకు ఆశ్చర్యం కలగవచ్చు. నాకెందుకో ముందు నుండీ భూమి తిరుగుతోందని నమ్మ బుద్ధి కావడం లేదు. ఎందుకంటావ్ ?" అన్నారు.

నాగరాజ మూర్తిగారు బీరు ముగించి " ఏమిటయ్యా నువ్వనేది ? ముప్పై ఐదు సంవత్సరాలు కెమిస్ట్రీ పాఠాలు చెప్పిన నువ్వు, సైన్సే చదవని సైకాలజి ప్రొఫెసర్ ను ఎలాంటి ప్రశ్న అడుగుతున్నావు? తమాషా చేస్తున్నావా లేదా ఒక గ్లాసు బీరుకే చిత్తయిపోయావా " అంటూ ఆయనే గ్లాసులను బీరుతో నింపారు.

" మూర్తీ! నేను లిటరల్లీ సీరియస్. చాలా రోజుల నుండి నన్ను ఈ సమస్య పీడిస్తోంది" అన్నారు ఋగ్వేది గంభీరంగా.

నాగరాజ మూర్తికి ఇదేదో తేడాగా ఉన్న విషయం అనిపించింది. " ఋగ్వేదీ! నీకు ఇలా అనిపించడానికి కారణం నీ పేరేనేమో అనిపిస్తోంది నాకు. మన పూర్వీకులు కూడా ఇలానే నమ్మేవారు. సూర్యుడు, నక్షత్రాలు రోజూ పుట్టి మాయమవుతాయి అనుకునేవారు. భూమి తిరుగుతోందా లేదా సూర్యుడు తిరుగుతున్నాడా అనేది మనకు అక్కర్లేదు. సృష్టి, ప్రతిసృష్టి జరిగే పుణ్యగ్రంహం పైన మనం ఉన్నామన్నది ముఖ్యం. నువ్వు కెమిస్ట్రి ప్రొఫెసర్ వి. నీళ్ళలో ఆక్సిజన్, హైడ్రోజన్ ఉన్నాయని నువ్వు చెప్తావు. కానీ ఆ రెండూ మనకు కనిపించవు. అదేం పెద్ద విషయం కాదు. పెద్ద విషయమేమిటంటే మనం బ్రతకడానికి నీళ్ళు అవసరమన్నది. మనం దాన్ని త్రాగడం వలన మనకు తృప్తి కలుగుతోంది అన్నదే ముఖ్యం. రేపో, ఎల్లుండో రా. ఒక మాత్ర రాసిస్తాను. ప్రతి రోజూ రాత్రి తీసుకుని పడుకో. మళ్ళీ ఇలాంటి అనుమానాలు రావు " అన్నారు.

అలాగే మరుసటి రోజు ఋగ్వేది వెళ్ళినప్పుడు మాత్ర రాసిచ్చారు. తనకు అవసరం అనుకున్నప్పుడు మాత్రమే ఆ మాత్ర తీసుకునేవారు ఋగ్వేది. పాఠక మిత్రులారా, ఋగ్వేదిగారి గురించి కొన్ని వివారాల్ని చెప్పడం నా ధర్మం అని చెప్పాను. ఎందుకంటే, కథా రచయిత అనేవాదు కథలోని పాత్రలకు, అవి పాసిటివ్ వి అయినా నెగటివ్ వి అయినా ఆ పాత్రలకు ప్రాణం పోయకపోతే కథకు ఒక ఘనత సులభంగా లభించదు. ఇప్పుడు మనం ఋగ్వేదిగారున్న చోటికి వెళ్దాం. కథ ఏ దిశలో వెళ్తుందో ఎవరికి తెలుసు? కొన్ని సమయాలలో అది రచయిత మాటలు వినదు. రచయితలను తమకు నచ్చినట్టు రాయడానికి కూడా ప్రేరేపిస్తాయి. ఋగ్వేదిగారు బహుశా అలాంటి పాత్రేమో అని నా అనుమానం.

విడియో కాల్ లో పిల్లలిద్దరితో మాట్లాడాక ఋగ్వేదిగారికి నిద్ర పట్టలేదు. క్షణకాలం పిల్లలతో మాట్లాడింది నిజమా కాదా అనిపించింది. పిల్లల ముఖాలను గుర్తుకు తెచ్చుకున్నారు. రాలేదు. లైట్ ఆన్ చేసి హాల్ లోకి వచ్చారు. పిల్లలు అమెరికా వెళ్ళిన మూడవ సంవత్సరంలో భార్యతో కలిసి ఋగ్వేది అమెరికాకు వెళ్ళి ఒక నెలపాటు వాళ్ల ఇళ్ళలో ఉండి వచ్చారు. అప్పుడు వారు తమను తీసుకుని అనేక స్థలాలకు తిప్పారు. అక్కడ గ్రూప్ ఫోటోలు తీసుకున్నారు. వాటిలో ముఖ్యంగా లిబర్టి స్టాచ్యూ, నయాగరా జలపాతాల వద్ద తీసుకున్న ఫోటోలను పెద్దదిగా చేయించి, ల్యామినేట్ చేయించి హాల్లో గోడకు వేలాడ తీశారు. ఋగ్వేదిగారు ఆ రాత్రి రెండు గంటల సమయంలొ చాలా దగ్గరకు వెళ్ళి ఫోటోలను

చూశారు. శరీరాలు పెరిగినట్లే, మనసులు కూడా మారతాయి.... ఏదో ఒక మహత్తర విషయాన్ని కనిపెట్టిన వాడి మాదిరిగా ఋగ్వేదిగారు నవ్వుకుని మళ్ళీ వచ్చిపడుకున్నారు. ఫోటోలో ఉన్నవాళ్ళు వంద శాతం తమ పిల్లలే అయినా, విడియో కాల్ లో మాట్లాడినవాళ్ళు మాత్రం తన పిల్లలు కారేమో అనుకున్నారు. ఈ నాలుగు రోజుల్లో జరిగిన కొన్ని సంఘటనలు వద్దనుకున్నా మనోపటలం పైన చోటు చేసుకోసాగాయి.

క్రితం ఆదివారం నుండి ఋగ్వేదిగారు రోజూ క్లబ్ కు వెళ్తున్నారు. రిటైర్ అయిన సంవత్సరంలోనే పిల్లలిద్దరూ ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు రెండు క్లబ్ లలో సభ్యుడిగా చేర్చారు. ఋగ్వేదిగారు ఒక వారం ఒక క్లబ్ కు వెళ్తే, ఇంకో వారం మరోక్లబ్ కు వెళ్ళేవారు. రెండూ క్లబ్ లలోని బిజినెస్ మేన్, రాజకీయ వ్యక్తులు, ఐఎ ఎస్ ఆఫీసర్లు స్నేహితులయ్యారు. క్లాస్ మేట్లు, కొలీగ్స్ కూడా అప్పుడప్పుడు కలిసేవారు. రెండూ క్లబ్ లలో ఆయనకు ఒక కామన్ సంగతి కంట పడింది. అదేమిటంటే సుమారు ఇరవై వృద్ధ జంటలు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకు క్లబ్ కు వచ్చి భోంచేసి సాయంత్రం దాకా అక్కడే గడిపి, రాత్రి ఎనిమిదింటికి మళ్ళీ భోజనం చేసి ఇళ్ళకు వెళ్తారు. తన లాంటి ఒంటరి వ్యక్తులు కూడా వస్తారు. వాళ్ళ పిల్లలు విదేశాల్లో ఉండడమే ఈ దినచర్యకు కారణం. కానీ ఋగ్వేది గారికి ఆ సమస్య లేదు. అనేక సంవత్సరాలు మఠంలో పెరిగినందువల్ల అన్నిరకాల వంటలు నేర్చుకోవడమే కాకుండా అరభై ఆరవ వయసులో కూడా గట్టిగానే ఉన్నారు. ఇప్పుడు కూడా ఆయన చలికాలంలోను చన్నీళ్ల స్నానమే చేస్తారు. తమ ఈ స్థితికి కారణమైన ఆ మఠాన్నీ, స్వామీజీని అప్పుడప్పుడు తలచుకుంటారు. కానీ ఆ మఠానికి ఇన్ని సంవత్సరాలలోనూ ఒక్క పైసా కూడా చందా ఇవ్వలేదు. అలా ఆయనకు అనిపించలేదేమో ఎవరికి తెలుసు ?

అది సరే, పోయిన ఆదివారం పన్నెండున్నరకు క్లబ్బుకు వెళ్ళినప్పుడు తన క్లాస్మేట్ ప్రజ్ఞా జోశి కనిపించింది. ఆమె రిటైర్డ్ ఐఎ ఎస్ ఆఫీసర్. ఆమె రిటైరవడానికి ఇంకా ఐదు సంవత్సరాలు ఉండనగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వంలోని ఏదో డిపార్ట్ మెంట్ లో అధికారిగా ఉన్న ఆమె భర్త గుండెపోటుతో మరణించాడు. కొందరు ప్రజ్ఞా జోశి టార్చర్ వలన ఆయన చనిపోయారని, అది హత్య అని మాట్లాడుకున్నారు. ఆయన తరుపున వాళ్ళు పోలీస్ కంప్లెయింట్ ఇచ్చారు కూడా. ప్రజ్ఞ జోశి పెద్ద పోస్టులో ఉండడం వలన పోలీస్ స్టేషన్ లో ఫిర్యాదు దాఖలు చేసుకోలేదు. బిఎస్సిలో ఋగ్వేది క్లాస్మేటయిన ప్రజ్ఞా జోశి నేరుగా ఐఎ ఎస్ పరీక్షలు తీసుకుంది. ఇద్దరూ అప్పుడప్పుడు టచ్ లో ఉన్నారు కూడా.

ఆయన్ను చూసిన ప్రజ్ఞా జోశి బాబ్ కట్ చేసుకున్న తన జుట్టును వెనిక్కి తోసుకుంటూ “ఏంటోయ్ ఋగ్వేదీ ! చాల రోజులైంది నిన్ను చూసి. బాగున్నావా? రా. కలిసి భోంచేద్దాం” అని పిలిచింది.

ఋగ్వేది ఆమె టేబల్ వద్దకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు. ఆమె రెండు పెగ్ లు జిన్ చెప్పింది. ఋగ్వేది మూడు పెగ్గులు రెడ్ వైన్ చెప్పారు. రెండు గుక్కలు తాగిన ఆమె” మన జూనియర్ ముకుంద రావ్ తెలుసు కదా ! అదే బ్యాడ్మింటన్

ఛాంపియన్. డిఆర్ డిఒ లో సైంటిస్ట్ గా ఉండేవాడు. నాకు చాలా క్లోజ్. మొన్నరాత్రి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. పిరికి వెధవ " అంటూ మాటలు ప్రారంభించింది.

" ఆ తెలుసు. ఏమయిందట" వైన్ సిప్ చేస్తూ అడిగారు ఋగ్వేది. ఆమె రెండు గుక్కలు తాగి " అరే ! కారణం వింటే నవ్వి పోతావు నువ్వు. ఆయన ఇంటికి ఒక పాతికేళ్ళామె పని చెయ్యడానికి వచ్చేదట. ముకుంద రావ్ భార్య కోడలు డెలివరి అని ఆరు నెలలు ఆస్ట్రేలియాకు వెళ్ళిందట. ఈయన ఆ ఆరునెలలూ దిల్దార్ గా ఉన్నారట. కావలిస్తే ఇంకో రెండు నెలలు ఉండి రమ్మన్నారట. కానీ ఆమెకు విసుగేసి ఒక వారం క్రితం తిరిగి వచారట. మరుసటి రోజు పనామె ఇంటికి వచ్చినప్పుడు వాష్ బేసిన్లో వాంతి చేసుకుందట. తను వెళ్ళేటప్పుడు సన్నగా ఉన్నమనిషి ఇప్పుడేమో నున్నగా తయారయ్యిందట. పొట్ట ముందుకు వచ్చి కనిపించిందట. అడిగితే కడుపుతో ఉన్నానన్నదట. ఎప్పుడు పెళ్ళి చేసుకున్నావు అని అడిగితే " పెళ్ళి చేసుకోలేదు అమ్మగారూ ! మీరు పోయినప్పటి నుండి అయ్యగారే నాకు ధైర్యం చెప్పి ఇలా చేశారు. ఊళ్ళోని రెండెకరాల పొలం రాసిస్తారట. కడుపు తీయించొద్దు. పర్మనెంటుగా నాతోనే ఉండేట్టు చూస్తాను అన్నారు" అందట. అంతే. ఒక వారం నుండి డిప్రెషన్ లోకి వెళ్ళిన రావ్ నిన్న తన భార్య చీరతోనే ఉరేసుకున్నాడట" ప్రజ్ఞా జోశి రసవత్తరంగా ఒక సినిమా కథలాగా చెప్పింది.

ఋగ్వేది గుండె లయ తప్పింది. తనే బిల్ పే చేస్తూ ప్రజ్ఞా జోశి " సిల్లి అనిపించదా. మనిషి దేహాలన్నీ జీవకణాలతోనే అయ్యాయి అని ఆ మనిషికి తెలియదా. భార్యనే కన్విన్స్ చేసుంటే అయిపోయేది. లేదా డబ్బు ఖర్చు పెట్టి అబార్షన్ చేయించినా పోయేది. నన్నే తీసుకో. ఒక ఐదారుగురు సీనియర్స్ తో ఏవేవో పనులకోసం పడుకునుంటాను. అఫ్ కోర్స్, ఎంజాయ్ కూడా చేశాను.ఇప్పుడు ఎంజాయ్ చేయడానికి ఏముంది ? పుట్టేటప్పుడు ఒంటరిగానే పుడతాం, చచ్చేటప్పుడు ఒంటరిగానే పోతాం. మధ్యలో ఇంకో శరీరంతో సుఖపడితే వాట్ మ్యాటర్స్?" అంటూ విశాలంగా నోరు తెరిచింది.

పళ్ళు తళుక్కున మెరిసాయి. బాత్రూం లో పడి ముందరి మూడు పళ్ళు రాలినప్పుడు ఆమె బంగారు పళ్ళు కట్టించుకుంది. ఆమె మాటలో ఒక రకమైన లాజిక్ ఉందనిపించింది. అలాగే ఒక సిస్టమ్ కు కంట్రోల్ లేకపోతే ఎలా కూలిపోతుంది అనే నిజం కూడా తొంగి చూసింది.

ఆ రోజు రాత్రి ముకుంద రావ్ చాలా సతాయించాడు. మనిషి దేహంలో ఉన్నది డెబ్బై శాతం నీళ్ళు ! భూమిపైన ప్రవహించే నీరు పరస్పరం చేరి నది అవుతుంది, సరోవరమవుతుంది, సముద్రమూ అవుతుంది. అలాగే ఏ శరీరం ఏ శరీరంతో కలిసినా, అందులో పవిత్రత, అపవిత్రత ఎక్కడ ఉంది? తృప్తి మాత్రమే ముఖ్యం. ఏ రసాయనిక పదార్థమైనా ఇంకో రసాయనిక పదార్థంతో కలిస్తే ఏం... చివరి రిజల్టే కదా ముఖ్యం. ప్రాణిజగత్తులో మనుషులకే పరిమితులున్నది. అలాంటి పరిమితులను దాటినప్పుడు మనిషి అపరిమిత ఆనందాన్ని పొందడమెందుకు అనే ప్రశ్న

ఋగ్వేదిగారికి అనిపించిన ఆ క్షణం ఇప్పటికీ ఆయనలో పులకలు రేపుతుంది తలచుకుంటే. ఆయన తన ఉద్యోగ అవధిలో పద్దెనిమిది విద్యార్థులకు గైడ్ గా ఉన్నారు. వారంతా ఇప్పుడు మంచి పోస్ట్ లలో ఉన్నారు. అలా గైడ్ గా ఉన్న ఎవరి వద్ద నుండి కూడా ఆయన ఎలాంటి ప్రతిఫలం ఆశించలేదు, నిధి అలెగ్జాండర్ మినహా ! ఆమెకు ఆయన గైడ్ అయ్యింది ఆయన యాభై ఐదవ సంవత్సరంలో. ఎంఎస్సిలోనూ ఆమె తన విద్యార్థినిగా ఉండింది. ఎం ఎస్సి ముగించి, ఒక సంవత్సరం ఎక్కడో ఉద్యోగం చేసొచ్చి, పెహెచ్ డి కి చేరి, తనను గైడ్ గా ఉండమని రిక్వెస్ట్ చేసినప్పుడు ఋగ్వేదిగారు ఒప్పుకున్నారు.

" ఏదో ఒక అంతర్జాతీయ ఫార్మస్యూటికల్ కంపెనీలో పెద్ద ప్రాజెక్ట్ దొరకబోతోంది. ఒక్క సంవత్సరంలోనే పెహెచ్ డి తీసుకుని వస్తాను అని మాట ఇచ్చి వచ్చాను సార్. ఇట్స్ మై ఛాలెంజ్ ఆల్సో, ప్లీస్ హెల్ప్ మి" అంటూ వేడుకుంది.

" తప్పకుండా సహాయపడతాను. కానీ కాల పరిమితి గురించి నేను ఏమీ చెప్పలేను. నీ ఎనర్జి, ఇన్వాల్వ్ మెంట్ చాలా ముఖ్యం" అన్నరాయన. సిలబస్ గురించి, విషయ నిరూపణ గురించి, రెఫరెన్స్ బుక్స్ గురించి తన చేంబర్ లోనే చాలా రోజులు లెక్చర్ ఇచ్చారు. ఆమె కళ్ళల్లో ఎంతటివారినైనా ఆకర్షించే మెరుపు. ఒక్కొక్కసారి ఋగ్వేదిగారు విచలితులయ్యేవారు. ఒక సారి ఇంటికి భోజనానికి పిలిచింది. ఋగ్వేది తను నాన్ వెజ్ తిననని తమాషా చేశారు. కానీ ఆయనకు మఠంలో ఉండి చదువుకుంటున్నప్పుడే మాంసాహారం గురించి కుతూహలం ఉండింది. ఎం ఎస్సికి యూనివర్సిటీకి చేరిన తరువాత చికన్ తిన్నారు. తరువాత ఉద్యోగంలో చేరాక చికన్, ఫిష్ తినడం నేర్చుకున్నారు. అలాగే పరిమితంగా రెగులర్ గా మద్యం కూడా తాగడం నేర్చుకున్నారు. ఎవరైనా " ప్రొఫెసర్ ! మీరు తాగుతారా" అని ఆశ్చర్యం ప్రకటిస్తే " అది కూడా ఒక కెమికల్ కదండీ! కెమికల్స్ లేకుండా ప్రాణులు బ్రతుకుతాయా ? అలాంటి కెమికల్స్ అవసరం ప్రొఫెసర్స్ కే కదా" అంటూ జోక్ చేసేవారు.ఆయన భార్యకు ఈయన బయట మాంసం తింటాడని సందేహం ఉండింది. కానీ ఆయనను ఎప్పుడూ ప్రశ్నించలేదు. ఇప్పుడయితే పిల్లల ఇంట్లో రోజూ నాన్ వెజ్జే. బీఫ్ కూడా చేస్తారట.

ఆ రోజు నాన్ వెజ్ తినను అన్నదానికి నిధి మొహం నిండా నవ్వు నింపుకుంటూ " నాకు తెలుసు రండి సార్. కెమిస్ట్రి ప్రొఫెసర్ నాన్ వెజ్ తినరు అంటే నేను నమ్ముతానా? వాట్ అ జోక్ సర్. అమెరికాలో మీ పిల్లలు టన్నుల కొలదీ నాన్ వెజ్ తినేది నాకు తెలియదనుకున్నారా? ఇంతకీ ప్రాణి ప్రపంచమంతా మాంసం తోనే కదా సార్ సృష్టి జరిగింది. మేడం గారిని తీసుకు రాకండి. మీరొక్కరే రండి" అన్నప్పుడు అదెలాంటిదో సమ్మోహనానికి లోనైనట్టు ఒప్పుకున్నారు ఋగ్వేదిగారు.

ఒక వర్కింగ్ డే మధ్యాహ్నం లంచ్ కి వెళ్లాలి అని డిసైడ్ అయింది. ఆ రోజు నిధి అలెక్జాండర్ ఇంట్లో ఒక్కతే ఉంది. "రండి సార్. వంట చేసిపెట్టినాక ఏదో అర్జెంట్ మెసేజ్ వస్తే అమ్మా నాన్న దగ్గరి బంధువులను చూడడానికి ఆస్పత్రికి వెళ్ళారు" అంటూ స్వాగతించింది. కొద్దిగా పారదర్శక దుస్తుల్లోనే ఉన్న ఆమె ఫ్రెంచ్ మస్క్ స్ప్రేతో

ఘుమఘుమలాడుతోంది. ఋగ్వేదిగారికి వడ్డించి, తానూ వడ్డించుకుని జతగానే భోంచేసింది. వంట అద్భుతంగా ఉండింది. అలా కూర్చున్నప్పుడు ఆమెను దగ్గరగా చూస్తుండడం వల్ల ఆమె అద్భుత సౌందర్యం ఆయన కళ్ళనీ మనసునీ ఆవరించుకుని విచలితుడ్నిచేసింది. భోజనం అయి కూర్చోగానే నిధి నాన్న నుండి తాము రావడం సాయంత్రం ఐదున్నర అవుతుందని, అప్పటిదాకా ప్రొఫెసర్ ను ఇంట్లో ఆపమని ఫోన్ వచ్చింది. నిధ ఆయనకు చెప్పింది. ఇంకోసారి వస్తానని చెప్పినా ఋగ్వేది మనసు ఉండమని చెప్తోంది. నిధి ఆయన్ను ఉండిపొమ్మని కళ్ళతోనే అర్ధించింది. ఆయన ఒప్పుకున్నారు. ఒకే సోఫాలో ఇద్దరూ కూర్చున్నారు. ఋగ్వేది తను ఏం చేస్తున్నానన్నది మరచి పోయి నిధిని హత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నారు. నిధి బదులుగా ఆయనను ఇంకా గట్టిగా అదుముకుని బెడ్రూంలోకి తీసుకెళ్ళింది. తరువాత రెండు గంటల పాటు ఋగ్వేదిగారు నిధినుండి సుఖం పొందారు. ఇలా నెలకోసారి నిధి తలిదండ్రులు ఇంట్లో లేని సమయంలో ఋగ్వేదిగారిని ఇంటికి పిలిపించుకుని సుఖాన్నిచ్చింది. ఒక సంవత్సరంలోనే పిహెచ్ డి తీసుకుని, రెండు నెలల్లో విదేశాలకు వెళ్ళిపోయింది. తరువాత ఆమెనుండి ఫోన్ కానీ, మెసేజ్ కానీ రాలేదు. ప్రజ్ఞ జోశి మాటలనుంచి వెనుకటి ఇలాంటి మధురమైన జ్ఞాపకానికి వెళ్ళిన ఋగ్వేదిగారికి తరువాత ఆ జ్ఞాపకం ఎందుకో అసౌకర్యం అనిపించి రాత్రి చాలా సేపటిదాకా నిద్ర రాకుండా చేసింది.

మరుసటి రోజు సోమవారం పొద్దున తొమ్మిది గంటలదాకా నిద్రపోయిన ఋగ్వేదిగారు రెడి అయ్యి, హోటల్ లో టిపిన్ చేసి డాక్టర్ నాగరాజ మూర్తిగారు కౌన్సెలింగ్ సెంటర్ కి వెళ్ళారు. అక్కడ ఆయన తన ట్రీట్మెంట్ రూంలో ఎవరికీ కౌన్సెలింగ్ ఇస్తున్నారు. బయట కూర్చున్న అమ్మాయి ఇప్పుడే ప్రారంభం అయ్యిందనీ, కనీసం గంటైనా పడుతుందని చెప్పి, ఆయన్ను కూర్చోబెట్టి ఆయన ముందు నాల్గైదు వార్తా పత్రికలను పెట్టి, బ్లాక్ టీ చేసిచ్చింది. ఆయన నిదానంగా టీ తాగుతూ అవి చూస్తూ కూర్చున్నారు. ఒక పత్రికలోని వార్త ఆయనను కలవర పరచింది. వెంకటేశ్ యాదవ్ అనే, ఆయన పాత విద్యార్థి ఆత్మహత్యకుపాల్పడి చావుబ్రతుకుల మధ్య ఆస్పత్రిలో ఉన్నాడు. వెంకటేశ్ యాదవ్ రాజధానిలోని ప్రఖ్యాత ఉద్యమి. ఈ పది పన్నెండు సంవత్సరాలో అనేక వెంచర్లు చేసి రియల్ ఎస్టేట్ లో పెద్ద పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ఋగ్వేదిగారిని కలిసి తాను కట్టిన అనేక విల్లాల గురించి చెప్పున్నాడు. లెక్కలేనన్ని అపార్ట్ మెంటులను కట్టించి రాజకీయ నాయకులతో పార్ట్ నర్ గా అయ్యాడు. అతడి విజయం గురించి, వ్యవహారాల గురించి నెలకొకసారైనా పత్రికలలో వచ్చేవి. రాజకీయ నాయకుల అపారమైన నల్ల ధనం ఇతని వద్ద ఉంది అని చెప్పుకునేవారు. ఏ డిపార్ట్ మెంట్ అధికారినైనా ఎలాంటి వాడైనా వెంకటేశ్ యాదవ్ బుట్టలోవేసుకునేవాడు. చిన్న పల్లె నుండి వచ్చిన యాదవ్ ఈ స్థాయి ఎదిగింది చూసి ఋగ్వేది ఆశ్చర్య పోయేవారు. తన పరిచయస్తులకు యాదవ్ నుండి తక్కువ ధరలకు సైటు,ఫ్లాటులను ఇప్పించారు అప్పుడప్పుడు యాదవ్

" మీరొక విల్లా తీసుకోండి సార్. డబ్బులేం వద్దు. గురుదక్షిణ అనుకోండి" అంటూ బలవంతం చేసినా

ఈయన ’ నాకెందుకయ్యా ! ఈ మహల్ ను మెంటెన్ చేయడమే కష్టంగా ఉంది. నా పిల్లలు పర్మనెంట్ గా విదేశాల్లోనే ఉంటారు” అంటూ నిరాకరించారు. ఇంతకూ వెంకటేశ్ యాదవ్ ఋగ్వేదిగారికి అంత నిష్టాపరుడవడానికి కారణం యూనివర్సిటిలో జరిగిన ఒక సంఘటన. యాదవ్ తన విద్యార్థి దశలో లీడరే కాకుండా రాష్ట్ర స్థాయి సంస్థకు నిర్వహకుడుగా కూడా ఉన్నాడు. ఒకసారి అతడి విరోధులు ఆయుధాలతో దాడి చేసినప్పుడు ఋగ్వేదిగారు అతడిని కాపాడడమే కాకుండా పోలీస్ దాకా తీసుకెళ్ళి వాళ్ళతో సంధి కుదిర్చారు. ఆరోజు కొద్దిగా ఏమరపాటు జరిగినా వెంకటేశ్ యాదవ్ తన ప్రాణాలు పోగొట్టుకునే వాడు.

భుజం పైన ఎవరో చెయ్యి పెట్టినట్టయి తల ఎత్తి చూశారు ఋగ్వేది. డాక్టర్ నాగరాజ మూర్తి కనిపించారు. “రావయ్యా ప్రొఫెసర్ ! ఎంత సేపయ్యింది ఏం కథ?” అంటూ ప్రశ్నిస్తూ ట్రీట్మెంట్ రూముకు తీసుకెళ్ళారు.

“ చాలా బిజీగా ఉన్నట్టుంది” అన్న ఋగ్వేది మాటకు

“ ఈ రోజు సోమవారం కదా ! మామూలువి నాలుగు అపాయింట్ మెంట్స్ ఉన్నాయి. పన్నెండు దాకా తీరికే. త్రాగడానికి ఏమైనా చెప్పేదా? మొహంలో ఏదో గాభరా కన్పిస్తోంది. రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపోయినట్లు లేదు” అంటూ కనుక్కున్నారు. “ ఇప్పుడేం అక్కర్లేదు. మీ రిసెప్షనిస్ట్ మంచి బ్లాక్ టీ ఇచ్చిందిలే” అంటూ “మనిషి శరీరంలోని మనసు ఘనరూపంలోనూ ఉండదంట, ద్రవ రూపంలోనూ ఉండదంట, వాయు రూపంలోనూ ఉండదంట. మరింకే రూపంలో ఉంటుంది? అది మన మెదడులో మాత్రమే వేర్లు విడిచి ఉంటుందా లేదా దేహంలోని అన్ని భాగాల్లోనూ చలిస్తూ ఉంటుందా?” ఋగ్వేదిగారి మాటల్లో అదెలాంటిదో ఆతురత కనిపించింది.

నాగరాజ రావ్ గారు “ నీ ఇద్దరు పిల్లల్లో ఎవర్నైనా ఒక్కర్ని ఇక్కడికి పిలిపించవయ్యా! అమెరికాలో ఏమైనా ముత్యాలు, రత్నాలు తింటున్నారా? నీకు ఇలాంటి సందేహాలు రానే రావు. “ ఆయన మాటల్లో గంభీరత కనిపించింది.

“ మూర్తీ! నువ్వన్న మాటలకీ, నా మాటలకీ సంబంధం ఏమైనా ఉందనిపిస్తుందా నీకు? ఆర్ యు నాట్ ఫూలింగ్ మి?” ఆయన మాటల్లోనూ గంభీరత కనిపించింది.

“ ఉండనీయవయ్యా ప్రొఫెసర్ ! ఇప్పటివరకూ మనిషి మనసును ఎవరూ ఖచ్చితంగా నిర్వచించలేదు. సైన్సు దక్కించుకున్న జ్ఞానం ప్రకారం మనిషి మెదడు రెండు నుండి రెండున్నర శాతం మాత్రమే మనం ఉపయోగిస్తున్నాం. ప్రపంచంలోని అత్యంత మేధావులని అనిపించుకున్నవారి మెదడు మూడు శాతం మాత్రమే ఉపయోగ పడుతుందట. ప్రపంచపు అన్ని సిద్ధాంతాలు, కల్పనల పైన వాటి పరీక్షల అధారాల పైన కట్టినవే. సైకాలజి సిద్ధంతాలూ అంతే. అది సరే. లండన్ నుండి నా ఫ్రెండ్ మృత్యుంజయ ఈ రోజు పొద్దున ఎనిమిది గంటలకు ఫోన్ చేశాడు. నీ పిహెచ్ డి స్టూడెంట్ నిధి అలెగ్జాండర్ గురించి చాలా చెప్పాడు” అంటున్న మూర్తి మాటలను కట్ చేస్తూ

" అరె మూర్తీ ! ఎంత కాకతాళీయమో చూడు. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత నిన్ననే ఏదో విషయానికి ఆమెను తలచుకున్నాను. రాత్రి కూడా గుర్తుకు వచ్చింది. లండన్ లో ఉందటనా? పిహెచ్ డి వచ్చాక ఆమె అడ్రస్, ఫోన్ నంబర్ ఏదీ ఇవ్వలేదు. చాలా అంబిషస్. ఎలా ఉందట ఇప్పుడు ?" కుతూహలంగా అడిగారు ఋగ్వేది.

" నువ్వు చాలా క్లోజ్ గా ఉండేవాడివి కదా. యూనివర్సిటీలో మీ ఇద్దరిగురించి ఏదేదోమాట్లాడేవారు. నిజమేనా?" నాగరాజ మూర్తిగారి మాటలకు కొద్దిగా కంగారు పడిన ఋగ్వేది

" ఏం చెప్పాలో అర్థం కావడం లేదు మూర్తీ ! నువ్వు చెప్పింది నిజమే. అందుకే నేను అడుగుతోంది, మనసు అనేది ఎలా ఉంటుంది, అది దేహంలోని అన్నిభాగాలకూ సంచరిస్తుందా అని" ఋగ్వేది మాటలు కాస్త మెత్తబడ్డాయి.

అంతలో రిసెప్షనిస్ట్ ముక్కలు చేసిన మామిడి పండు ప్లేటును తెచ్చిపెట్టింది. " మా తోటలోని పండినవయ్యా. ఆర్గానిక్ పండు. కెమికల్ ఫ్రీ. తీసుకో ప్రొఫెసర్" అంటూ ఒక ముక్కను నోట్లో పెట్టుకున్నారు నాగరాజ మూర్తి.

ఋగ్వేదిగారు కూడా ఒక ముక్కను నోట్లో వేసుకుని " చాలా తియ్యగా ఉందయ్యా మూర్తీ ! మొత్తానికి కెమిస్ట్రీ ప్రొఫెసర్ కు కెమికల్ ఫ్రీ పండు తినిపిస్తున్నావు. కొన్నికెమికల్స్ ప్రాణులను బ్రతికిస్తే, కొన్ని చంపుతాయి. అది సరే ! నీ మిత్రుడు మృత్యుంజయ నిధి గురించి ఇంకేం చెప్పాడు?" ఎప్పుడో సుఖాన్నిచ్చిన శరీరం గురించిన కుతూహలం ! శరీరంనుండే మనసులు సుఖాన్ని, సంతృప్తిని పొందేది, వైస్ వర్సా!

" నిన్న సాయంత్రం నాలుగుగంటలకు ఉరేసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకుందంట. పోలీసులు ఆమె అమెరికా మొగుడ్ని అరెస్ట్ చేశారంట. తలిదండ్రులు, అన్నయ్య అక్కడే ఉండడం వలన ఈ రోజు పన్నెండు గంటలకు లండన్లోనే అంత్యక్రియలు కానిచ్చేశారట. ఫార్మస్యూటికల్ కంపెనీ ఓపన్ చేసి బాగా బిజినెస్ చేసేదట. నువ్వు ఈ రోజు ఇక్కడికి వచ్చావని ఈ మ్యాటర్ చెప్పాను. లేకపోతే మరచిపోయేవాణ్ణి" అంటూ చివరి మామిడి ముక్కను నోట్లో వేసుకున్నారు.

ఒక్క క్షణం ఉలిక్కిపడిన ఋగ్వేదిగారు " ఆత్మహత్య చేసుకోవాలంటే ఎన్ని మార్గాలున్నా అదేమిటో అనాది కాలం నుండి ఇప్పటిదాకా ప్రపంచంలోని ప్రజలంతా ఉరేసుకుంటారు ఎందుకో" అంటూ సర్దుకున్నారు. " ఆత్మహత్య ఎప్పుడూ అకస్మాత్తుగా నిర్ణయం కాదు. ఆత్మహత్య చేసుకునే మనిషి ముందుగా ప్రిపరేషన్ చేసుకునుంటాడు. అలా రెడీ అయిన మనిషి ఉరేసుకుంటాడు. ఉరేసుకున్న మనిషి బ్రతికి బయటపడడం తక్కువ. నిద్ర మాత్రలు, విషం తీసుకున్నవారిని బ్రతికించే అవకాశాలు కొంతమట్టుకైనా ఉంటాయి. "

డాక్టర్ నాగరాజ మూర్తిగారి విశ్లేషణ విని ఋగ్వేది ఆశ్చర్యపడ్డారు. " ఈ వెంకటేశ్ ఒక అవివేకి. బెడిసికొట్టింది "

ఋగ్వేది తమలో తాము గొణుక్కున్నారు. “ ఎవరయ్యా ఈ వెంకటేశ్ యాదవ్?” అని మూర్తి అడిగితే ఋగ్వేది యూనివర్సిటీ రోజుల గురించి చెప్పారు.

“ అం. గుర్తుకొచ్చింది. వాడికేమయ్యింది? కొన్ని రోజులు సినిమా తీస్తానని ఎవర్నో హీరోయిన్ ని వెంటేసుకుని తిరిగేవాడని వినిపించింది. ఆడపిల్లల్ని అడ్డు పెట్టుకుని సర్కార్ పనులు ఏవైనా చేయించేవాడట. నా పేషెంట్ ఒకాయన క్లోజ్ ఫ్రెండ్. వాడి పరాక్రమాల గురించి చెప్తూ, తను ఆ స్థాయికి ఎదగలేదు అని బాధ పడేవాడు. నా ఆ పేషెంట్ ముఖ్య వ్యాధే అది. ఇప్పుడే దారిలోకి వస్తునాడు లే “ అన్నారు.

ఇద్దరి సంభాషణ ముగిసిందనిపించి,నాగరాజ మూర్తి రెస్ట్ రూం వైపు నడిస్తే, ఋగ్వేది బయటికి వచ్చి, కారు వైపు నడిచారు.

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలయ్యేటప్పటికి క్లబ్ కు వెళ్ళి భోజనం ముగించేద్దామనుకుని కారు అటు తిప్పారు ఋగ్వేదిగారు. ఒకసారి ఆస్పత్రికి వెళ్ళి యాదవ్ ను పలకరిద్దామా అన్న అలోచన వచ్చి, కారును పక్కగా ఆపి అతడికి ఫోన్ చేశారు. చాల సేపు రింగయిన తర్వాత ఎవరిదో మగ గొంతు వినిపించింది. ఋగ్వేదిగారు తమ పరిచయాన్ని చేసుకున్నారు. అటు వైపు వ్యక్తి యాదవ్ తమ్ముడట.

“ సార్ ! అన్నయ్య ఐసియు లో ఉన్నాడు. ఔట్ ఆఫ్ డేంజర్. రేపు చర్మానికి సంబంధించిన ఏదో ఆపరేషన్, ట్రీట్మెంట్ ఉందట. మాట్లాడుతున్నాడు. ఎల్లుండి రండిసార్. మాట్లాడొచ్చు. థ్యాంక్యు ఫర్ కాలింగ్ సర్” అంటూ చాలావినయంగా మాట్లాడాడు.

కష్టాల్లోఉన్నప్పుడు ఎటువంటి మనిషికైనా వినయం పుట్టుకొస్తుంది. క్లబ్ వైపు బయలుదేరిన ఋగ్వేది మనసు మార్చుకుని బియర్ క్లబ్ వైపుతిప్పారు. కారు పార్క్ చేసి మెట్లెక్కారు. క్రితం పదిహేను సంవత్సరాల నుండి నెలకో సారో, రెండు నెలలకోసారో ఇక్కడికి రావడం కద్దు. ఇక్కడ వివిధ విధాల డ్రాట్ బియర్ తో పాటు బటర్ మిక్స్డ్ పొటాటోచిప్స్ తినేది ఆయనకు అత్యంతానందకరమైన సంగతి. బియర్ క్లబ్ లో సుమారు ఎనభై శాతం టేబళ్ళ పైన యువతీ యువకులే ఉన్నారు. మూడు మగ్గులు బియర్ తాగి, ఒక ప్లేట్ జీరా రైస్ తిని నాలుగున్నరకు ఇంటికి చేరుకుని మంచంపై పడి ఏడుగంటల వరకూ నిద్రపోయారు. తరువాత లేచి ముఖం కడుక్కొని టివీ ఆన్ చేశారు. క్యాస్టవే సినిమా వస్తోంది. దాన్నప్పుడే చూశారాయన. హీరో టామ్ హ్యాంక్స్ అద్భుత నటనతో కూడిన మంచి సినిమా. రాత్రి కొన్ని డ్రై ఫ్రూట్స్ తిని, పాలు తాగి పడుకున్నది బాగా నిద్రపోయారు.

మరుసటి రోజు పొద్దున పది గంటలకల్లా టిఫన్ తిని సెంట్రల్ లైబ్రరీకి వెళ్ళారు. డిగ్రి, మాస్టర్స్ చేసేటప్పుడు సెంట్రల్ లైబ్రరిలో గంటలకొద్దీ కూర్చుని చదివింది గుర్తుకొచ్చింది. అపారమైన జ్ఞానాన్నిప్రసాదించిన సెంట్రల్ లైబ్రరిని చూస్తే ఋగ్వేదిగారికి ఇష్టం, గౌరవం. క్రొత్త విద్యార్థి చదివే మాదిరిగానే ఈ రోజు సైన్స్, సోషియల్

సైన్సెస్, జియోగ్రఫి, హిస్టరి, ఫైన్ ఆర్ట్స్ మొదలైన అన్నివిభాగాలలోను తిరిగి పుస్తకాలను తిరగేశారు. సమయం మధ్యాహ్నం రెండు గంటలయ్యింది. నడుస్తూనే సెంచురీ క్లబ్ చేరుకున్నారు. లైమ్ జ్యూస్ తో పాటు రోటీ, మష్రూమ్ మసాలా ఆర్డర్ చేశారు. ఎదురుగా ఉన్న టేబల్ పైన సుధాకర్ ఒక్కడే కూర్చున్నది కనిపించింది. సుధాకర్ డిగ్రీలో క్లాస్ మేట్. అతడి నాన్న ఆ కాలంలోనే ఎంఎల్ ఎ అయిన కారణంగా అతనూ రాజకీయాల్లోకి ప్రవేశించి నాలుగు మార్లు ఎంఎల్ ఎ అయ్యి, ఒకసారి మంత్రి కూడా అయ్యాడు. ఈ సారి ఎన్నికల్లో ఓడిపోయాడు.

ఋగ్వేదిగారిని చూసి సుధాకర్ ఆయన టేబల్ వద్దకు వచ్చి కూర్చుని “ ఏం ప్రొఫెసర్ ఎలా ఉన్నారు” అంటూ మాటలు కలిపాడు.

ఋగ్వేది “ ఫైన్. మీరెలా ఉన్నారు” అని అడిగారు.

“ ఏదో ఒక రకమైన విసుగు ప్రొఫెసర్. ఒక్కొక్కసారి ఎందుకు బ్రతికి ఉన్నామా అనిపిస్తుంది” అన్నాడు.

అంతలో సుధాకర్ వైపు వాళ్ళు రావడం వల్ల “ ఓకె ప్రొఫెసర్, మీరు కొనసాగించండి. మళ్ళీ కలుద్దాం” అంటూ వాళ్లతో పాటు వెళ్ళిపోయాడు.

ఋగ్వేదిగారు భోంచేసి ఇంటికి వెళ్ళినప్పుడు మూడున్నర అయింది. రేపు ఏమైనా కానీ ఆస్పత్రికి వెళ్ళి వెంకటేశ్ యాదవ్ ను చూసుకుని రావాలని తీర్మానించుకుని, రాత్రికి రెండు బ్రెడ్ ఆమ్లెట్లు చేసుకున్నారు. పెద్దబ్బాయినుండి విడియో కాల్ వచ్చింది. కానీ, విడియో కాల్ కట్ చేసి మామూలు కాల్ చేసి “ హలో” అన్నారు.

“ఎందుకు నాన్నా? విడియో కాల్ కట్ చేశావు. బాగున్నావా?” అన్నాడు కొడుకు.

“ బాగున్నాన్రా. పాడు విడియో కాల్ లో ముఖాలు ఒరిజినల్ గా కనిపించవు “ అన్నారీయన.

“ నువ్వెందుకో ఇన్ కొహెరెంట్ గా మాట్లాడుతున్నావు నాన్నా ! నేను, తమ్ముడు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాము. మేము ఇండియాకు వచ్చి మూడు సంవత్సరాలైంది. ఇక రెండు నెలల్లో అమ్మ ఆబ్దీకం. అక్కడే చేయాలని అనుకున్నాం. తరువాత మిమ్మల్ని ఇక్కడికి పర్మనెంట్గా తీసుకురావాలనుకున్నాం. నీకు తెలియదు. ఒంటరితనం ఎలాంటి మనిషినైనా మెత్తబరుస్తుంది. ఇంకా ఎక్కువ తక్కువైతే చంపేస్తుంది.” అన్నాడు.

“ నువ్వు చెప్పేది కరక్టే. ఇంకా రెణ్ణెల్లుంది కదా. చూద్దాం “ అన్నారు ఋగ్వేది.

ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకు వెంకటేశ్ యాదవ్ ను చూడడానికి ఆస్పత్రికి వెళ్ళినప్పుడు యాదవ్ స్పెషల్ వార్డులో ఉన్నాడు. అక్కడక్కడ కట్లు కట్టి ఉన్నాయి. ఋగ్వేదిగారిని చూసి కళ్ళతోనే నవ్వుతూ పలకరించాడు. అతడి మంచం ప్రక్కనే ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ ఋగ్వేది “ ఏంటయ్యా! పిల్ల వేషాలు వేసే వయసా నీది? ఇంతకూ అంతటి పరిస్థితి ఏం వచ్చింది?” అన్నారు.

“మూడొందల కోట్లు లాస్ సార్ బిజినెస్ లో. తట్టుకోలేక ఇలా చేసేశాను” క్షీణమైన ధ్వనితో అన్నాడు.

మూడొందల కోట్లా! శివశివా ! తల గిర్రున తిరిగింది ఋగ్వేది గారికి. ఆయన యాదవ్ వైపు వంగి " ఎంత అవివేకివయ్యా నువ్వు ! ఎక్కడైనా నిప్పు అంటించుకుని ఆత్మహత్మ చేసుకుంటారా ? దేనికైనా తగు సిద్ధత కావాలయ్యా. నువ్వు ఉరేసుకున్నావనుకో. పదిహేను సెకెండ్లలో ప్రాణం పొయ్యుండేది. మొన్న లండన్ లో నా పిహెచ్ డి స్టూడెంట్ నిధి అలెగ్జాండర్ నీ మాదిరిగానే బిజినెస్ లో లాస్ అయి ఆత్మహత్య చేసుకుందట. కానీ నీ మాదిరి బెడిసికొట్టేట్టు కాదు. ఉరేసుకుంది. జాగ్రత్త. మరోసారి ప్రయత్నిస్తే ఉరేసుకో. నువ్వు ఫెయిల్ కావు" అంటున్న ఋగ్వేదిమాటలను వెంకటేశ్ యాదవ్ తో పాటు అక్కడున్నవారంతా అవాక్కై విన్నారు.

అదేం లక్ష్యపెట్టకుండా ఋగ్వేది అక్కడనుండి లేచి బయటకు వచ్చారు. ఆ క్షణంలో ప్రజ్ఞా జోశి గుర్తుకొచ్చింది. మొన్న కలిసినప్పుడు తన ఫోన్ నంబర్ ఫీడ్ చేసుకున్నారు. నంబరు నొక్కారు. " ఏం ప్రొఫెసర్ ఏం కబుర్లు? చివరికి గుర్తుకు వచ్చాను నేను" ప్రజ్ఞా జోశి నవ్వు గాల్లో తేలివచ్చి ఋగ్వేదిగారి చెవిని తాకింది.

" సెంచురికి వస్తావా ! లంచ్ చేద్దాం. నాదేబిల్లు" అన్నారు.

" ఫైన్. నువ్వు పిలవడమూ నేను రాక పోవడమూ నా. షార్ప్ ఒక గంటలో అక్కడుంటాను" అన్నారు జోశి.

చెప్పినట్టుగానే ఒక గంటలో వచ్చారు. స్కర్ట్, ప్యాంట్ లో ఉన్న జోశి తలకు రంగేసింది. కానీ వేలాడుతున్న జబ్బలు, చెంపలు ఆమె వయస్సును బయట పెడుతున్నాయి. ఆమె మామూలుగా రెండు పెగ్లు జిన్ చెప్పింది. ఈయన హాఫ్ బాటల్ రెడ్ వైన చెప్పారు. తినడానికి పెప్పర్ చికన్, కైమా మసాలా, దోశలు చెప్పారు. మూడు గుటకలు నింపాదిగా లాగి ఋగ్వేదిగారు " ప్రజ్ఞా ! నీతో ఒక విషయం చెప్పాలనుకున్నా. మొన్న నువ్వు ముకుందరావ్ గురించి చెప్పావు కదా . అలాంటి ప్రాబ్లంలో నేను ఇరుక్కున్నాను " అన్నారు.

"అదేంటలాంటి ప్రాబ్లం ? నువ్వు జీనియస్ కదా. పరిష్కరించే కెపసిటి నీకు లేదా ప్రొఫెసర్ " అంటూ చికెన్ ముక్క నోట్లో వేసుకుని నమిలింది జోశి.

ఋగ్వేది " నా ఇంట్లో పనిచేసే పనిమనిషికి నలభై ఆరు సంవత్సరాలు. అది ఆమె ఆధార్ కార్డ్ లో ఉన్న డేట్ ప్రకారం అనుకో. ఈ ఐదు సంవత్సరాల నుండి మా ఇద్దరిదీ కొనసాగుతోంది. నా భార్యనుండి పొందిన సుఖానికంటే ఎక్కువ సుఖాన్నే పొందాను. నేను కూడా అమెను బాగానే చూసుకున్నాననుకో. ముకుందరావ్ మాదిరిగా నేను అవివాహితను ప్రెగ్నెంట్ చెయ్యలేదు. నా పనిమనిషికి ఆపరేషన్ అయ్యింది. మా ఇద్దరి సంబంధం ఆమె భర్తకు కూడా తెలిసుండచ్చు. దాని గురించి భయం, గాబరా లేవు. కానీ, ఈ మూడు నెలల నుంచీ ఆమె తన భర్తను చంపించవలసిందిగా ప్రాధేయపడుతోంది. వాడు రోజూ తాగి వచ్చి హింసిస్తాడట. వాడ్నిచంపించకపోతే తనే ఉరేసుకుని చస్తానని బెదిరిస్తోంది...." నిట్టూరుస్తూ చెప్పారు.

ప్రజ్ఞా జోశీ "నువ్వదేం చెయ్యద్దు. నీ పిల్లల దగ్గరకువెళ్ళిపో. అంతా సరిపోతుంది. ఇక్కడున్నంత వరకూ నెలకోసారి నేనే వచ్చి నీకు రాత్రంతా కంపెని ఇస్తాను" అంటూ గట్టిగా నవ్వినప్పుడు ఆమె పళ్ళు మోహనంగా అనిపించాయి. తానొక సిగరెట్ ముట్టించి ఋగ్వేదికొకటిచ్చింది. ఆయన రెగ్యులర్ గా స్మోక్ చెయ్యరు. కానీ ఈ రోజు సిగరెట్ మాత్రం మజానివ్వసాగింది.

" సిగరెట్ లో భంగ్ కలిపాను జాగ్రత్త. ఈరోజు రాత్రి ఎంత తేలికవుతుందో చూస్కో. స్వర్గానికి ఎగిరినా ఎగరవచ్చు" అంటూ బాయ్ చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. ఋగ్వేదిగారు ఒక రకంగా తేలికవుతూనే ఇల్లు చేరారు.

ఆదివారం నుండి ఈరోజు దాకా జరిగిన అన్ని సంఘటనలు ఋగ్వేది మనసులో కోలాహలం రేపి నిద్రకు దూరం చేసాయి. ఉదయం ఐదున్నరయింది. ఎవరో గేటు తట్టినట్టయి వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూశారు. ఎవరూ కనిపించలేదు. రూముకు వచ్చి ఏదో వెతికేవారిలా భార్య అల్మైరా తెరిచారు. అల్మైరాలో భార్య మూడు చీరలు కనిపించాయి. సుమారు అరవై, డెబ్బై చీరలు పనిమనిషికి అప్పుడప్పుడు ఇచ్చేశారు. నగలను కోడళ్ళిద్దరూ ఆమె పోయినప్పుడే సగం సగం పంచుకున్నారు. ఉన్న మూడు చీరల్లో ఒకటి చాలా బాగుంది. బయటకు తీసి ముఖం తుడుచుకున్నారు. అందులోనుంఛి వచ్చిన వాసనకు ఒళ్ళు ఝల్లుమంది. చీర చేతిలో పెట్టుకుని ఫ్యాన్ వైపు చూశారు. ఏదో స్ఫురించినట్టయింది. అవును ఒక సారి ఎందుకు ప్రయత్నించకూడదు? ఏదో విచిత్రమైన కుతూహలంతో తేలికగా ఉన్న టీపాయ్ ని ఎత్తి పరుపుపైన ఉంచి, టీపాయ్ పైన నిలబడి చీరను ఫ్యాన్ కు బిగించారు. క్రిందికి దిగి ఏదో ఆలోచించి వంటింట్లోకి వెళ్ళి నీళ్ళు తాగారు.

మళ్ళీ ఇంకేదో వెతుకుతున్నట్టు ఇల్లంతా పది నిముషాలు తిరిగి, అదేమో అర్థంకాక రూముకు తిరిగి వచ్చారు. టీపాయ్ ఎక్కి చీరను తన మెడకు చుట్టుకున్నారు. మెడ చుట్టూ ఉన్న చీర ఉరి మెత్తగా అనిపించింది. తన ప్రిపరేషన్ బాగుంది అని తమను తామే మెచ్చుకున్నారు. పరుపుపైన పెట్టిన ఫోన్ రింగయ్యింది. టీపాయ్ పైనుండే ఎవరని చూశారు. పెద్ద కొడుకు చక్రపాణి పేరు కనిపించింది. రెండు నిమిషాల తరువాత రెండో అబ్బాయి చక్రవర్తిది. అది ఆగిన రెండు నిమిషాలకు డాక్టర్ నాగరాజ మూర్తిగారిది. తరువాత ఇంటి పనిమనిషిది. ఋగ్వేదిగారు వీరంతా ఈ సమయంలో ఎందుకు ఫోన్ చేస్తున్నారో తెలుసుకోవాలనే కుతూహలంతో ఫోన్ తీసుకోవడానికి వంగి చెయ్యి చాస్తున్నారు. క్షణమాత్రం లో ఆయన నిలుచున్న టీపాయ్ పక్కకు జరిగి ఋగ్వేదిగారి మెడ భార్య చీర ఉరికి గట్టిగా బిగుసుకుంది. శరీరం ఏడెనిమిది సెకెండ్లు జోరుగా తన్నుకుని చివరికి నిశ్చలమైంది.

****

(వచ్చే నెల మరొక కస్తూరి కన్నడ కథ)

COMMENTS